

Ο ΙΕΡΟΣ ΘΕΣΜΟΣ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΘΗΤΕΙΑΣ ΚΑΙ Η ΘΗΤΕΙΑ – «BLACK FRIDAY»

(Γράφει ο Θεόκλητος Ρουσάκης)

Στα πλαίσια του προϋπολογισμού για το 2024, ο ΥΠΕΘΑ κ. Ν. Δένδιας, ανήγειλε σημαντικές αποφάσεις που αφορούν στις Ένοπλες Δυνάμεις. Με το παρόν, λόγω περιορισμένου χώρου, **θα σχολιάσουμε μόνο το θέμα της στρατιωτικής θητείας και τις αλλαγές που θεωρεί ο ΥΠΕΘΑ ότι πρέπει να δρομολογηθούν στη βάση του «φινλανδικού μοντέλου», που φαίνεται να έχει επιλεγεί ως το συμβατότερο με το αντίστοιχο ελληνικό.** Οι αλλαγές θα έχουν ως επιδίωξη όπως είπε «η στρατιωτική θητεία να είναι ευκαιρία για την απόκτηση ψηφιακών επαγγελματικών δεξιοτήτων για τους στρατεύσιμους.....Έχουμε ονομάσει το πρόγραμμα θητεία - ευκαιρία» τόνισε θεωρώντας προφανώς ότι με αυτόν τον τρόπο θα γίνει η θητεία ελκυστικότερη για τους νέους.

Οι αναφορές αυτές του κ. Υπουργού, δίνουν εκ προοιμίου την εντύπωση ότι η στρατιωτική θητεία θα λειτουργεί ως σχολείο επαγγελματικής αποκατάστασης προκειμένου «να μην είναι χάσιμο χρόνου» για τους κληρωτούς. Το σύνθημα «θητεία – ευκαιρία» προετοιμάζει ψυχολογικά τους νέους ότι η στρατιωτική θητεία θα είναι κάτι σαν ευκαιρία του τύπου «Black Friday», για την απόκτηση κάποιων τεχνικών ή άλλων επαγγελματικών δεξιοτήτων !!!!! Όμως αρκετά πια με τον λαϊκισμό στις Ένοπλες Δυνάμεις.....Ας αντιληφθεί η Κυβέρνηση και κυρίως ο Υπουργός Εθνικής Αμύνης ότι το κακό που γίνεται με την λαϊκίστικη πολιτική, μέσα από έναν σαθρό νόμο «Περί (μη)!!! Στρατολογίας» στον ευαίσθητο χώρο των Ενόπλων Δυνάμεων, υπονομεύει σοβαρά όλο το σύστημα ασφαλείας της Πατρίδας μας.

Διερωτώμεθα με πόνο ψυχής, πόσο μακριά είναι οι φαντασιώσεις αυτές, από τον ιερό θεσμό της θητείας των κληρωτών στρατιωτών και της ανάλογης παιδείας που πρέπει να διαμορφωθεί προς τούτο; Μιας παιδείας που πρέπει να δομήσει στους πολίτες – οπλίτες – μαχητές τις αναγκαίες ψυχικές και σωματικές ικανότητες για την αντιμετώπιση των εξαιρετικά υψηλών στρατιωτικών απαιτήσεων του σύγχρονου πεδίου μάχης. Γι' αυτόν τον λόγο υπάρχει άλλωστε η στρατιωτική θητεία.

Δυστυχώς πρέπει να παραδεχτούμε ότι με όλα αυτά που αφορούν στη στρατιωτική θητεία, αποδεικνύεται ότι έχει χαθεί ο στόχος της Εθνικής μας Παιδείας και μαζί με αυτή την απώλεια, **έχει χάσει το νόημά της και η Ιερή έννοια των εθνικών μας καθηκόντων και υποχρεώσεων για την διατήρηση της Ελευθερίας και της Εθνικής μας Ανεξαρτησίας.** Γι' αυτό πρέπει να γίνει σαφές ότι η υπεράσπιση αυτών των ιδεών και ιδανικών δεν αποτελεί μόνο ευθύνη και καθήκον των Στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων, αλλά ολοκλήρου του Λαού, του Έθνους με όλα τα συστατικά του στοιχεία και δομές. Βεβαίως την ευθύνη σχεδιασμού, οργανώσεως και διεξαγωγής των στρατιωτικών επιχειρήσεων έχει η στρατιωτική Ηγεσία, αλλά **ο αγώνας είναι πανεθνικός και προς τούτο απαιτείται η διαμόρφωση ανάλογου αξιακού συστήματος και Εθνικής Παιδείας σε όλους τους Πολίτες.**

Μιας Παιδείας που θα «ξεριζώσει» μεταξύ των άλλων και την σαθρή νοοτροπία ότι η στρατιωτική θητεία είναι αγγαρεία και χάσιμο χρόνου για τους νέους. Αντιθέτως η στρατιωτική θητεία από αρχαιοτάτων χρόνων ήταν και πρέπει να συνεχίσει να είναι η έξοδος του νέου από το πεδίο της ανευθυνότητας και η είσοδος του στο πεδίο του καθήκοντος, είσοδος στην κατηγορία της ευθύνης και του χρέους προς την Πατρίδα και στους νεκρούς των αγώνων του Έθνους. Και αυτό είναι ευθύνη πρωτίστως της Πολιτείας να το καλλιεργήσει, αρχίζοντας τη διαπαιδαγώγηση από την οικογένεια, το σχολείο και τις Ένοπλες Δυνάμεις στο χρόνο της στράτευσης.

Τούτο, διότι το ζητούμενο από την στρατιωτική θητεία είναι η δημιουργία μαχητών ικανών κατ' αρχήν να επιβιώσουν και εν συνεχεία να φέρουν τη νίκη σε ένα σύγχρονο πεδίο μάχης. Έτσι ένας Στρατός εκπαιδευμένος, με αποφασιστικότητα και υψηλό φρόνημα, με πολιτική ηγεσία αποφασισμένη να υπερασπίσει την εθνική αξιοπρέπεια της Πατρίδας μας έναντι οποιασδήποτε απειλής, είναι το δίπολο που θα αποθαρρύνει οποιονδήποτε επιβουλέα και θα συμβάλλει τα μέγιστα στην διατήρηση της ειρήνης. Της ειρήνης που είναι η ικανή και αναγκαία συνθήκη για την οικονομική ευημερία, ανάπτυξη και πρόοδο των πολιτών και την δημοκρατική λειτουργία της Πολιτείας και των θεσμών της.

Η ιστορική επιβεβαίωση για την δύναμη της Εθνικής Παιδείας στην νοηματοδότηση της στρατιωτικής θητείας, μας έρχεται από την 10ετία του 1930. Τότε που η χώρα σπαρασσόταν από πραξικοπήματα, κινήματα και αστάθεια. Με την ανάληψη το 1936 της Πρωθυπουργίας της Ελλάδας από τον Ιωάννη Μεταξά, άρχισε η μεταμόρφωση και ανανοηματοδότηση μεταξύ των άλλων και της Εθνικής Παιδείας και των Ενόπλων Δυνάμεων σε μια καθημαγμένη χώρα. **Μέσα σε 4 χρόνια η ομοψυχία της Πολιτικής και Στρατιωτικής Ηγεσίας και Λαού έκανε την Ελλάδα να δημιουργήσει το Έπος του '40 και να αφήσει έκπληκτο όλο τον κόσμο.** Η ηρωική αντίσταση αυτού του Στρατού, που προερχόταν από τα σπλάχνα ενός Λαού αποφασισμένου να υπερασπιστεί την εθνική του αξιοπρέπεια κατά των Ιταλών και εν συνεχεία κατά των Γερμανών, θα κάνει τον Τσώρτσιλ να πει με θαυμασμό **«Μέχρι τώρα λέγαμε ότι οι Έλληνες πολεμούσαν ήρωες. Τώρα θα λέμε: ΟΙ ΗΡΩΕΣ ΠΟΛΕΜΟΥΝ ΣΑΝ ΕΛΛΗΝΕΣ».**

Ας αναλύσει επιτέλους ο κ. ΥΠΕΘΑ και η Κυβέρνηση τα ιστορικά στοιχεία αυτού του θαύματος, διότι προσφέρουν μια εξόχως θετική ερμηνεία. Μια ερμηνεία με την διαπίστωση ότι, οι καιροί μας, όποια φθορά και αν προξένησαν στον Έλληνα, διακρίνονται ακόμα από δείγματα αυτοθυσίας, αγωνιστικότητας και προσφοράς στο βωμό της ελευθερίας, εγγυητικά του μέλλοντος της Πατρίδας μας, για την επιβίωση του Έθνους. Αρκεί οι Ηγεσίες μας να το αποφασίσουν. **Αυτά τα στοιχεία ας είναι οι πυλώνες της Εθνικής μας Παιδείας και για την αναμόρφωση της στρατιωτικής θητείας, αντί να ψάχνουμε στις «ξένες αγορές φύκια για μεταξωτές κορδέλες όταν η Ελληνική Ιστορία είναι ποτισμένη με το Άγιο Αίμα που ανασταίνει τη ζωή» (Δ. Μπρούχος).**

Έτσι, ο πρώτος πυλώνας στο «χτίσιμο» μια νέας ελληνικής και ελπιδοφόρου για το μέλλον της Πατρίδας μας στρατιωτικής θητείας, ας είναι η εδραία πεποίθηση Ηγεσίας και Λαού ότι ο Θεός θα βοηθήσει την Ελλάδα και η Παναγία θα προστατεύει τους Έλληνες μαχητές στην αποστολή τους και στο δίκαιο του αγώνα τους

όποτε απαιτηθεί. Αυτή είναι η δύναμη, που χαλυβώνει την ψυχή και το σώμα του οπλίτη για να ξεπεράσει όλες τις κακουχίες και τους κινδύνους που θα προκύψουν κατά τη διάρκεια της θητείας τους τόσο στην ειρήνη όσο και στον πόλεμο.

Ο δεύτερος πυλώνας, θα πρέπει να είναι η ανάπτυξη της πεποίθησης σε Ένοπλες Δυνάμεις και Λαό, αλλά κυρίως στην στρατεύσιμη νεολαία, ότι **η ευθύνη για τη διατήρηση της Ελευθερίας της Πατρίδας, δεν έχει όρια. Αν απαιτηθεί η ευθύνη αυτή εκφράζεται στην πράξη με την απόφασή της για αγώνα «μέχρις εσχάτων»,** αρκεί η απόφαση αυτή να είναι σύμφωνη με την Ιστορία των προγόνων μας και τα κελεύσματα των ερημικών τάφων των αγωνιστών μας.

Ο τρίτος πυλώνας της στρατιωτικής θητείας να είναι ανάπτυξη υψηλού φρονήματος στην νεολαία και στο λαό. Ενός φρονήματος που θα αναδύει αυτοπεποίθηση και βεβαιότητα για τη νίκη. Έτσι στον αντίποδα του συνθήματος «θητεία – ευκαιρία» που έδωσε ο κ. ΥΠΕΘΑ, το νέο σύνθημα για τους νέους σε περίπτωση εμπλοκής της Ελλάδας σε πολεμικές περιπέτειες να είναι **«Θα νικήσωμεν! Αλλά δια τους Έλληνες υπέρ την νίκη η Δόξα» (Ι. Μεταξάς).** Σε αυτό τον δρόμο βάδισε η γενιά του '40, πιστεύοντας ακράδαντα ότι είναι η συνέχεια του δρόμου που ακολούθησε ο Λεωνίδας στις Θερμοπύλες, ο τελευταίος Αυτοκράτορας στην Πύλη του Ρωμανού, ο Παπαφλέσσας στο Μανιάκι και τόσοι άλλοι.

Τέλος, ο τέταρτος πυλώνας που πρέπει να εδράζει την Εθνική Παιδεία για το ελληνικό μοντέλο της στρατιωτικής θητείας και όχι μόνο, θα πρέπει να είναι **η καλλιέργεια της ομοψυχίας ως της υψίστης αρετής για τον Έλληνα.** Τούτο διότι οι μεγαλύτερες εθνικές τραγωδίες στην Ιστορία μας συνέβησαν όταν εξέλειπε αυτή η αρετή. Μια ομοψυχία που παίρνει την αληθινή ιστορική της διάσταση όταν συγκριθούν τα γεγονότα του 1940 με αυτά του 1922. **Η ομοψυχία του 1940 δημιούργησε το Έπος του '40, ενώ η έλλειψή της, που «έδωσε χώρο» στη διχόνοια και τη διαίρεση, λειτούργησε ως η βασική αιτία της Μικρασιατικής Καταστροφής το 1922.**

Ας φωτίσει ο Θεός τις ηγεσίες αυτού του τόπου και όλους εμάς να καταλάβουμε επιτέλους μεταξύ των άλλων και την ευθύνη που έχουμε για την διαπαιδαγώγηση των νέων μας ως υπεύθυνων πολιτών – οπλιτών – μαχητών για το μέλλον της πατρίδας μας. Ποιους να έχουν ως πρότυπα, ποια να είναι η παιδεία και η αγωγή τους και τι αξιακό σύστημα θα κυριαρχεί στην ψυχή τους.

Μόνον αν η απόφασή τους είναι σύμφωνη με τους νόμους και της επιταγές των διδαγμάτων της ιστορίας μας, θα μπορούμε με ελπίδα και εμπιστοσύνη να ατενίσουμε τους νέους μας στα μάτια, διότι σύμφωνα με τον Θουκυδίδη, θα είναι νέοι, «παρά δύναμιν τολμηταί και παρά γνώμην κινδυνευταί και εν τοις δεινοίς ευέλπιδες».

Αντιστράτηγος (εα) Θεόκλητος Ρουσάκης

Επίτιμος Διοικητής Β' Σώματος Στρατού